

ABSTRAKT

Tato práce se zabývá komunikací mezi školou a rodinou v rámci formativního hodnocení žáků. Hlavním cílem práce je zmapování postupů a podmínek funkční komunikace mezi školou a rodinou týkající se formativního hodnocení žáků. Na tento cíl bude navazovat druhý cíl, který je zaměřen na nalezení příkladů dobré praxe. V teoretické části je rozebráno téma formativní hodnocení, komunikace mezi školou a rodinou, kde je popsáno, v jaké roli ve vztahu ke škole může rodič být a poslední kapitola se zabývá předpoklady žákova učení na 1. stupni základní školy. Praktickou částí je kvalitativní výzkum, ve kterém budou použity výzkumné metody pozorování a dotazník. Tato část je prováděna na 1. stupni šesti základních škol v Praze u vybraných paní učitelek. Tyto školy jsou rozděleny do dvou skupin. První skupinu tvoří takové tři školy, které formativní hodnocení postupně zavádí nebo ho používají pouze některé paní učitelky ve škole. Druhá skupina jsou tři školy, kde je formativní hodnocení zavedeno plošně v celé škole. Získané výsledky jsou zpracovány do šesti případových studií jednotlivých paní učitelek. Bylo zjištěno, že školy, kde se formativnímu hodnocení věnují všichni pedagogové, zajišťují lepší podmínky pro jeho používání než školy, které tento typ hodnocení ve své vizi nemají. Zároveň žáci, kteří jsou hodnoceni formativně mají ke škole mnohdy lepší vztah než žáci, kterým se dostává sumativního hodnocení a komunikace s jejich rodiči je plynulejší. V závěru jsou získané výsledky z obou typů škol porovnány.

KLÍČOVÁ SLOVA

Hodnocení, formativní hodnocení, komunikace, škola, rodina, spolupráce.